

## Unidade 7. Poesía

Nome: \_\_\_\_\_ Curso: \_\_\_\_\_ Data: \_\_\_\_\_

### 1. Subliña o suxeito nas seguintes oracións.

- O regalo de teu pai era moi **bonito**.
- Moitos países do mar Mediterráneo son **agrícolas**.
- Os meus mellores amigos viven en Alemaña.
- No océano Atlántico practícase a pesca do bacallau.
- Agora moitas persoas novas emigran.
- Lois comprou un piso **preto da praia**.
- Roi e mais eu iremos de excursión mañá.
- Os nenos comen **na escola**.

### 2. Escribe o **núcleo** do suxeito e os **complementos** das oracións anteriores.

---

---

---

### 3. Rodea os suxeitos das seguintes oracións e di de que clase son.

• Pedro e Xosé pediron unha bolsa para ir estudar ao estranxeiro.  
Suxeito axente

• Entendemos moi ben o que che pasou.

(NÓS)

• Mandoume unha carta o mércores pasado.  
(ÉL) suxeito elíptico

• O mestre de Sabela quería falar co seu pai.  
suxeito axente

• O outro día fun ver a nova película de Almodóvar.  
(EU) suxeito elíptico

• Elisa encontrouse mal o luns pola tardiña.  
suxeito axente

• Fostes o domingo a Ourense?  
(TI) suxeito elíptico

• As vacas do teu tío estragaron todo o valado.

Suxeito axente

## Unidade 7. Poesía

Nome: \_\_\_\_\_ Curso: \_\_\_\_\_ Data: \_\_\_\_\_

### 4. Escribe a diérese nas palabras que o precisen.

sanguento	argüíamos	lingüista	lingüeta
pingue	caíades	piragua	moíamos
bilingüe	aguia	aguillón	antigüidade

### 5. Conxuga o pretérito imperfecto ou copretérito de indicativo dos verbos seguintes. Coloca a diérese onde corresponda.

	<b>Argüír</b>	<b>Caer</b>	<b>Moer</b>
<b>Eu</b>	Argüía	Caía	Moía
<b>Ti</b>	Argüías	Caías	Moías
<b>El/ela</b>	Argüía	Caía	Moía
<b>Nós</b>	Argüíamos	Caíamos	Moíamos
<b>Vós</b>	argüíades	Caíades	Moíades
<b>Eles/elas</b>	argüían	caían	moían

### 6. Escribe o ditado.

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

## Unidade 7. Poesía

Nome: \_\_\_\_\_ Curso: \_\_\_\_\_ Data: \_\_\_\_\_

### 7. Le o seguintes texto.

#### A LINGUA E OS DENTES

Había unha vez un rapaz que falaba tanto que todos dicían: «Ese fala máis da conta».

—Que lingua! —suspiraron os dentes un día. —Non para nunca.

—Que estades murmurando? Xa debiades saber, dentes, que a vosa única obriga é mastigar o que como. Entre nós non hai nada que teñamos en común. Queredes ocuparvos das vosas cousas?!

E o rapaz seguía a falar e a falar de cousas que non viñan a conto.

A lingua estaba feliz, pois así encontraba palabras novas.

Ata que un día o rapaz, despois de dicir unha parvada, permitiu á lingua dicir unha gran mentira, e os dentes, ben mandados á voz da xustiza, disparáronse a un tempo e mordérona.

A lingua volveuse vermella de sangue o rapaz morría de vergoña. Así a lingua tornouse temerosa e prudente.



Leonardo DA VINCI

### 8. Contesta as seguintes preguntas.

- Quen son os protagonistas?

Un neno, a súa lingua e dentes.

---

---

---

- Que ensinanza sacas desta fábula?

Resposta libre

---

---

---

---

---